

Min lille Edvin är från mig farss,
 till frimande land, så långt från mig.
 Han gungar på de böljor blåa,
 jag älskar honom så innerlig.

Men modern sade: Du stolta flicka
 som åt ^{en} sjöman ditt hjärta gav.
 Nu kan du sitta och sorgset bliska,
 kanske din Edvin kan gå i kvar.

Min lille Edvin jag aldrig glömmes
 om än min kärlek skall gå i kors.
 Jag gångar mig till de gröna lundes
 att binda kransar till Edvins grav.

Att binda kransar det kan du göra,
 men ej de slamsa på Edvins grav.
 För gravens frimur skall du ej höra;
 Han vilas djupt i det djupa hav. 829

En sjöman kommes den långa färden.
 Till moderns slaga kan gå så glädd.
 Från Edvin hälsar som gått ut världen
 Ej omv Emeli kan skada frö.

Och om Emeli hör frö till jordens,
 om blivt smittat av sin döda löst.
 När hon blott hör dessa hjöras ord:
 Din Edvin kommer nu denna höst.

När Edvin seglar skulle bärga
 han halkar ned i det djupa hav.
 Men kom iland på en liten färga
 och blev så bärgad av våtan grav.

Den lille Edvin har tagit hyra.
 Han är på väg till sitt kärva hem.
 Han ämnar njuta mång' stunder dyra
 I sin Emelies varma hem.

